

در هر اتاقی، محل های امن را مشخص کنید (مثلا زیر یک میز محکم یا کنار ستون ها یا دیوارهای مجاور آنها).

افزایش موقتی غلظت از ن در هوای تهران

بر اساس بیش بینی های شرکت کنترل کیفیت هوای تهران، برای بیشتر ساعات روز چهارشنبه (۳۰ مرداد) نذ جزوی نسبتاً آرام و آسمانی صاف انتظار می رود که شرایط برای تجمع موقتی غلظت آلاینده ها از جمله ذرات معلق به ویژه در صبحگاه و آلاینده از ن طی ساعات بعد از ظهر را مهیا خواهد ساخت. از این رو انتظار می رود طی برخی ساعات امروز شرایط ناسالم کیفیت هوا به ویژه برای گروه های حساس در بیشتر مناطق پایتخت برقرار شود.

گفت و گو با «هادی پایی» که سعی دارد با تعریف داستانش به بقیه رهیدگان از سوختگی کمک کند با تفاوت ظاهری شان کنار بیایند

ما هیولا نیستیم

شهروند از ۳۰ سال عمری که داشته ۲۷ سال را با سوختگی صورت و بخشی از شانه اش سپری کرده. سه سال بیشتر نداشت که در عالم شیطنت های بچگی ظرف روغن داغ را روی خود ریخت و سوخت. اتفاقی که در سه سال یعنی تا ۶ سالگی او را بارها به تیغ جراحی های پلاستیک سپرد تا جایی که بقیه جراحی ها به بزرگسالی موکول شده؛ زمانی که صورت شکل خود را یافته باشد اما هادی تنها راه را فراموشی این اتفاق می بیند و دیگر تن به تیغ جراحی نمی دهد. هادی پایی، لیسانس فیزیک را در ایران گرفت، مدتی برای ادامه تحصیل راهی آمریکا شد، در دوره شته فیزیک و ریاضی فوق لیسانس گرفت و حالا ساکن کاناداست تا دکتری ستار شناسی اش را بگیرد. اما چندان می است نگاه هادی به خود و اتفاقی که از سر گذرانده فرق کرده؛ حالا هادی داستان زندگی اش را در شبکه های اجتماعی به اشتراک می گذارد تا جرقه ای باشد برای تغییر نگاه هییده دیگری.

● **سه سالگی برای درک عمق اتفاقی مثل سوختگی سن پایی است. در چه سنی به این تفاوت پی بردید.**

سه سال بیشتر نداشتیم که با چپ کردن روغن داغ از ناحیه صورت و بیشتر دچار سوختگی شدم و خوشبختانه تصویری از حادثه و روند درمان در ذهن نندارم. نمی دادم چطور و چه زمانی متوجه این تفاوت شدم چون همیشه با من بوده. از آن اتفاق تنها چیزهایی جسته و گریخته از توضیحات پدر و مادرم به دیگران یادم است. خانواده ام تمام سعی شان را داشتند تا رفتار عادی با من داشته باشند و من احساس تفاوت و کمبود نکتم.

● **از چه زمان و سنی با شرایط تان کنار آمدید و چطور به این تصمیم رسیدید؟**

در شش سالگی پنج عمل جراحی پلاستیک را پشت سر گذاشته بودم و تشخیص پزشکان این بود که جراحی های بعدی به بزرگسالی موکول شود. به همین دلیل من و خانواده تصمیم گرفتیم به این مسأله بی توجهی کنیم تا جایی که حتی در موردش صحبت هم نمی کردیم. در همه این مدت به دلیل تفاوت ظاهری ام با مسائل مختلفی مانند مسخره شدن، کمبود اعتماد بنفس به دلیل احساس زیبا نبودن و مشکلات در روابط عاطفی ام دست به گریبان بودم. البته در مورد این مسائل با کسی حرف نمی زدم و همین موضوع شرایط را برایم سخت تر می کرد.

● **چرا تصمیم گرفتید جراحی های زیبایی را ادامه ندهید؟ نمی خواستیم به خودم و دیگران یادآوری کنم که مشکلی وجود دارد. بعد از سال ها سکوت در مورد مشکل، پدر و مادر سعی داشتند متقاعد کنند جراحی ها را از سر بگیرم حتی با پزشکی هم صحبت کردند اما بهانه آوردن تا این موضوع مسکوت بماند. ولی به تازگی و بعد از پذیرش خودم به عنوان یک رهیده از سوختگی با جراح پلاستیکی صحبت کردم و اگر همه چیز خوب پیش برود جراحی ها را از سر می گیرم. برایم جالب بود در ملاقات آخری که با جراح داشتم برعکس گذشته حس خوبی را تجربه کردم و این تفاوت احساس را تنها می توانم در نگاه متفاوت خودم به موضوع ربط بدهم.**

● **از تجربیات روزهایی که هنوز نگاه متفاوتی به موضوع نداشتید بگوئید.**

فردی که با چنین مشکل ظاهری ای بزرگ می شود به مسائل زیادی عادت می کند. اما یکی از چالش های بزرگ رهیدگان سوختگی، روابط عاطفی است. تجربه شخصی خودم به این شکل بود که قبل از پذیرش موضوع و بالا بردن اعتماد به نفس در روابط عاطفی ام، ناخودآگاه انرژی و توجه بیش از اندازه می گذاشتم اما وقتی حتی پاسخ های سطحی هم دریافت نمی کردم سرخورده می شدم. خوشبختانه بعد از پذیرش تفاوتم درک بهتری از رفتار خودم در گذشته پیدا کردم که من را با لگت ترک کرد. تجربه ای که هرگز فراموشش نمی کنم. مربوط به سریالی ایرانی است که از صداوسیما پخش می شد؛ قاتل تنها پانگانه کردن به قربانیان آنها می کشد. در قسمت آخر سریال چهره قاتل را نشان داد؛ فردی که در سناحی صورتش سوخته بود و در پی انتقام بود. سوختگی قاتل با سوختگی من تفاوت چندانی نداشت؛ هر چند خیلی غیرطبیعی فرمز بود. من از این موضوع خیلی ناراحت بودم چون این سوختگی ما را آدم بد یا یک هیولانی کند. متاسفانه این مشکل در تمام دنیا وجود دارد و نقش های منفی را با چهره هایی با مشکل ظاهری بازی می کنند، اتفاقی که نه تنها کمکی به پذیرش این افراد در جامعه نمی کند، بلکه مخرب است. طبق مطالعه موسسه Changing Faces روی فیلم های انگلیسی زبان، افراد با مشکلات ظاهری ۶۲ درصد نقش منفی داشتند، ۶۸٫۷ درصد مسخره شدند، ۶۲٫۵ درصد به دنبال انتقام بودند، ۴۰۶ درصد در انتهای فیلم مردند و فقط ۱۵۶ درصد از آنها دوستی در فیلم داشتند. این خلاف واقعیت است و نیاز به تغییر دارد.

● **نگاه دیگران و خودتان به چهره تان چه تأثیری در روند زندگی تان داشته است؟**

می توانم بگویم باعث شد آدم بهتری باشم. من شخصا خیلی احساسی و در عین حال حمایت گر هستم. وقتی به گذشته و شخصیت فکر می کنم احساس می کنم این ویژگی ها را در خودم پرورش داده ام که به نوعی تفاوت ظاهری ام را جبران کنم. به دنبال این بودم که به همه نشان بدهم ارزش هایی علاوه بر ظاهر دارم. من از این اتفاق خوشحالم چون شخصیت کنونی ام را دوست دارم و سوختگی ها جزئی از شخصیت هستند و آنها را هم دوست دارم. نمی توانم بگویم که شخصیت و زندگی من بدون سوختگی بهتر از این می توانست باشد.

● **از آنجایی که در ایران، آمریکا و کانادا زندگی کرده اید،**

آیا تفاوتی بین این جوامع در مورد پذیرش رهیدگان سوختگی مشاهده کرده اید؟

تفاوت چشمگیری از نظر رفتار مردم وجود ندارد. اما بزرگترین تفاوت حمایت روانی-اجتماعی از جانب خانواده ها و ارگان های مرتبط است؛ مواردی که در کشورهای پیشرفته به مراتب بیشتر از ایران است. هدف اصلی این حمایت ها این است که رهیدگان سوختگی خودشان بپذیرند و با قدرت بیشتری به جامعه برگردند، اما متاسفانه این تفکر خیلی در ایران نشر پیدا نکرده است. هدف اصلی فعالیت های من این است که این تفکر را در ایران گسترش بدهم. بگذارید مثالی بزنم. در ایران رسانه ها رهیدگان اسیدپاشی را به عنوان کسانی به نمایش می گذارند که زندگی شان تباه شده و هیچ امیدیه به زندگی ندارند. هدف خوبی برای این کار دارند، چون می خواهند پلیدی این جنایات را نمایش بدهند، به امید این که با قانون گذاری این جنایات کمتر شود.

● **از نظر تان فلسفه واژه رهیده از سوختگی چیست؟**

در ایران به افرادی که دچار سوختگی شده اند، بیمار سوختگی می گویند اما ما بیمار سوخته نیستیم. ما تنها بعد از یک تجربه ناخوشایند به زندگی برگشته ایم تا ثابت کنیم ظاهر متفاوت مان زندگی، شوق و اهدافمان را از ما نمی گیرد و تنها ما را قوی تر می کند. به همین دلیل ترکیب «هیده از سوختگی» را به جای «بیمار سوختگی» پیشنهاد دادم تا تأکید بر قسمت مثبت مسأله یعنی برگشت به زندگی باشد. از همه مردم می خواهم کمک کنند تا این ترکیب بیشتر در جامعه جایفتد.

● **شما سعی داشتید این تفاوت را فراموش کنید؛ این فراموشی تا چه حد توانسته به شما کمک کند؟**

به عنوان رهیده از سوختگی، شما برای همیشه با مسائل مربوطه مواجه خواهید شد. هر روز ممکن است با کسانی روبه رو شوید که به شما زل زده اند یا رفتار نامناسبی دارند یا حتی کودکانی را ببینید که از شما می ترسند. فراموشی برای هر مشکلی می تواند صرفاً یک راه حل موقت باشد، اما اگر

● **درباره احساسات تان قبل و بعد از کنار آمدن با شرایط پیش آمد بگوئید.**

قبل از پذیرش تفاوت، سوختگی صورت من صرفاً برایم نشانه یک اتفاق بد و یک ضعف بود. اتفاقی که می خواستم فراموش کنم و نشان بدهم اهمیتی در زندگی ام نداشته اما این طور نبود. بعد از پذیرش تفاوتم به عنوان یک رهیده سوختگی، احساس بهتری نسبت به خودم داشتم و این توانایی را پیدا کرده بودم که قدرت هایم را در کنار ضعف هایم بینم. شرایط امروزم را دوست دارم و به نظر سوختگی صورت من زیبایی خاص خودش را دارد، به طوری که من را منحصر به فرد کرده. شما موفق نیستید؟

● **در میان دوستان تان رهیده از سوختگی داشتید؟**

خیر، در دوران راهنمایی هم مدرسه ای داشتم که رهیده از سوختگی بود اما تنها از دور یکدیگر را می دیدیم و هیچ گاه کلمه ای بین ما رد و بدل نشد. در حال حاضر، وقتی به این موضوع فکر می کنم به این نتیجه می رسم که دلیل حرف زدن من این بوده که دوستی من یادآور تفاوت ظاهری من بوده؛ تفاوتی که ما سعی در پنهان کردنش داشتیم. چندم پیش برای اولین بار و خیلی تصادفی در اینترنت ویدیوی سخنرانی یک خانم استرالیایی

شهروند | سالانه ۱۸۰ تا ۲۰۰ هزار نفر در کشور می سوزند و این در حالی است که تنها ۲۲ تا ۲۸ هزار نفر در مراکز درمانی بستری می شوند. سوختگی یکی از دلایل مرگ در جوامع است و از آنجایی که سوختگی در ایران ۸ برابر متوسط جهانی است و سالانه دوهزار نفر بر اثر سوختگی جان خود را از دست می دهند و این در حالی است که فعالان این عرصه از کمبود تخت و تجهیزات کلایه مندند و امید دارند بیمه ها به کمک این بیماران بیایند تا مرحمی باشند بر جان درد کشیده شان.

آمارها از وجود ۲۵ مرکز سوختگی در کشور و بودجه سالانه ۱۷ هزار میلیارد تومانی سوختگی های الکتریکی روایت می کنند و این در حالی است که در مان هر در صداد سوختگی پنج میلیارد تومان هزینه به فرد تحمیل می کند. محمد جواد فاطمی، عضو هیأت مدیره انجمن بیماران سوخته از شرایط سوختگی در ایران وضع تجهیزات و درمان سوختگی در ایران می گوید.

● **وضع ایران نسبت به سایر جوامع در آمار سوختگی چطور است؟ آیا عدد ۸ برابر متوسط جهانی صحت دارد؟**

شرایط سوختگی در ایران خوب نیست و آمار سوختگی ایرانی ۸ برابر متوسط جهانی هم متاسفانه صحت دارد، البته این وخامت اوضاع در زمینه سوختگی ها به عواملی مثل سیستم های گرمایشی و وسایل مورد استفاده بخت ویز منازل که اغلب استاندارد نیستند برمی گردد. واقعیت این است که استفاده از شعله در منازل بالاست و همه این عوامل سبب می شود خط آتش سوزی و سوختگی افزایش بیابد. مسائل فرهنگی و اقتصادی هم به نوبه خود تأثیر گذارند، البته در مورد سوختگی کودکان باید گفت شایع ترین علت سهل انگاری مراقبان و بزرگسالان است.

● **بیشترین دلیل سوختگی های ایران و بالا رفتن آمار سوختگی ها، بیشترین میزان سوختگی مربوط به چه قشری است؟**

سوختگی در میان فقرا و افرادی که تمکن مالی کمتری دارند، شایع تر است. معمولاً اقشار فقیر فضای کمتر و شلوغ تری دارند و احتمال این که در اتاق نشیمن آسبزی کنند وجود دارد. این افراد از سایر غیر استاندارد بیشتر استفاده می کنند و این در حالی است که آموزش کمتری می بینند. در واقع همه این مسائل سبب می شود آمار سوختگی در ایران بالا باشد.

● **علاوه بر سوختگی هایی که به دلایلمان اشاره شد، بیشترین آمار مربوط به چه سوختگی هایی است؟**

علاوه بر سوختگی های موجود، سوختگی شیمیایی و الکتریکی هم تعداد قابل تأملی را به خود اختصاص می دهند. در ایران حریم برق رعایت نمی شود، بنابراین سوختگی الکتریکی در میان کارگر های ساختمانی شایع است، به طوری که سالانه نزدیک به دوهزار کارگر ساختمانی و افرادی که در این پروژه ها فعالیت می کنند، دچار سوختگی بر اثر برق گرفتگی می شوند؛ کارگرانی که تعدادی از آنها فوت می کنند و عده ای معلول می شوند.

● **شرایط سوختگی خوب نیست، در زمینه پیشگیری در چه جایگاهی ایستاده ایم؟**

شرایط پیشگیری هم در ایران خوب نیست و تعداد افرادی که در ایران می سوزند، بالاست. هزینه خرید یک دستگاه آلام اعلام حریق بین ۴۰ تا ۹۰ دلار است؛ در حالی که هزینه متوسط درمان سوختگی ۲۸ هزار دلار است و این نشان می دهد که پیشگیری تا چه میزان می تواند به صرفه باشد.

● **تعداد تخت های سوختگی جوابگویی مراجعه کننده هاست؟**

به اندازه کافی تخت سوختگی نداریم و این در حالی است که طبق پیش بینی وزارت بهداشت قرار بود تا انتهای سال ۹۴ تعداد تخت های سوختگی به ۲۵۰۰ برسد؛ در حالی که در حال حاضر حدود ۱۱۰۰ تا ۱۲۵۰ تخت وجود دارد. در حقیقت این تعداد نشانگر این مسأله است که ما تنها نیمی از تخت های مورد نیاز سال ۹۴ را در اختیار داریم.

● **وضع بیمارستان های سوختگی و تجهیزات درمانی چطور است؟**

در زمینه تخت سوختگی، فضای مورد نیاز و بیمارستان های مجهز کاستی هایی به چشم می خورد و این در حالی است که تخت های موجود استاندارد لازم را ندارند. بیمارستان های سوختگی با توجه به آمار بالای سوختگی از نظر تجهیزات مورد نیاز در مضیقماند و مشکلاتی در مورد تخت های یک اتاق و تعریف روابط بخشی وجود دارد. بیمارستان های سوختگی از نظر منظر نیرو و پرسنل بیمارستان هم کاستی ها و مشکلاتی دارند، چون کار در این بیمارستان ها بسیار سخت است، چون شدت صدمات بیماران و مشکلاتشان بالاست و کار را در این بیمارستان ساخت کرده به همین منظور باید سختی کار ویژه ای برای پرستاران و پزشکان تعریف شود تا کمی سختی این کار شود.

● **دلیل فاصله شرایط درمان سوختگی با استانداردهای تعریف شده چیست؟**

کمبود نیروی انسانی، کمبودهایی در زمینه تجهیزات،

محمد جواد فاطمی، عضو هیأت مدیره انجمن بیماران سوخته از مشکلات افراد سوخته می گوید

فقیرها بیشتر می سوزند

کمبود تخت و فضای فیزیکی همگی دست به دست داده اند تا در استاندارد بودن درمان سوختگی دچار مشکل باشیم.

● **بیشتر سوختگی ها به کدام شهرها تعلق دارند؟**

شهرهایی که از سطح اجتماعی-اقتصادی پایین تری برخوردارند، سوختگی شایع تری هستند. بنابراین استان هایی مانند سیستان و بلوچستان، ایلام، کرمانشاه، خوزستان، چهارمحال و بختیاری، لرستان مناطقی اند که سوختگی در آنها شایع است؛ اگر چه در حاشیه شهرهای بزرگ هم مانند تهران آمار سوختگی بالاست.

● **نحوه پرداخت بیمه ها به چه شکل است و آیا تمام پروسه درمان را پوشش می دهد؟**

متاسفانه بیمه ها پوشش خوبی برای سوختگی هاند را ندارند. سوختگی، پمادهای مورد نیاز بیماران و کار درمانی تحت پوشش بیمه نیستند و این سبب شده هزینه بالایی به بیماران سوختگی تحمیل شود. امیدوارم یکی از مشکلات بزرگ بیماران سوختگی که پوشش بیمه هاست، حل شود تا کمک کند بیماران سوختگی از درمان بهتری برخوردار شوند. در تخصص از بیمارستان وضع جافه بار تر است. این بیمار را بعد از ترخیص از بیمارستان ها جراحی های ترمیمی و پلاستیک شان تحت پوشش بیمه ها قرار نمی گیرد. در حقیقت به این مسأله توجه نمی شود این بیمار، فرد سالمی بوده که دچار سوختگی شده و حالا می خواهد درمان کند، چون جراحی این بیماران صرف

زیبایی نیست.

● **مشکلات روحی و روانی بعد از سوختگی و راهکارهای کاهش آن چیست؟**

مورد درمانی بعد از ترخیص از بیمارستان پوشش بیمه ای ندارد و این در حالی است که اغلب این بیماران فقیرند، بنابراین در مان را ادامه نمی دهند، به همین دلیل دچار مشکلات روحی و روانی می شوند و در نهایت در جامعه و خانواده ایزوله و دچار افسردگی می شوند. خودکشی در این بیماران شایع تر است. جانشدن از همسر در میان آنها شایع تر است. پیدا کردن کار هم مشکلات و موانع خودش را برای این بیماران دارد. در واقع مجموعه این عوامل سبب می شود فرد از نظر اجتماعی و اقتصادی، فیزیکی و جسمی و روانی دچار معلولیت و مشکلاتی شود و امید است برای تکنک این عوامل راه چاره ای در نظر گرفته شود تا به این بیماران کمک شود.

● **هزینه بیماران سوختگی در دوره درمان چقدر می شود و این مسأله چه بار مالی برای کشور به دنبال دارد؟**

در حال حاضر هر یک درصد سوختگی حدود ۵ میلیون تومان برای بیمارانی که در بیمارستان های سوختگی بستری می شوند، هزینه دارد که مبلغ زیادی است؛ به عنوان مثال بیماری که ۴۰ درصد سوختگی داشته باشد، باید حدود ۴۰ میلیون هزینه کند که با تغییر نرخ های جدید این میزان افزایش هم پیدا کرده است.

● **سهم کودکان از آمار سوختگی در ایران چقدر است؟**

تقریباً ۲۰ تا ۳۰ درصد بیماران سوختگی را کودکان تشکیل می دهند. شایع ترین سوختگی در کودکان مایعات داغ است و علتش را می توان در سهل انگاری دانست؛ در حالی که علت سوختگی بزرگسالان شعله و آتش سوزی است. در همه انواع سوختگی هر چند استاندارد بودن فضای فیزیکی و وسایل بخت ویز دخیلند اما سهل انگاری تأثیر بالایی دارد و نمی توان به راحتی از کنار آن گذشت. واقعیت این است که سوختگی همه افراد را تهدید می کند.

● **آیا در سوختگی موردی بوده که به درمان قطعی منتهی شود؟**

سوختگی هیچگاه قابل درمان نیست، البته سوختگی های درجه یک و دو سطح پایین درمان می شوند؛ در حالی که در سایر سوختگی ها جای سوختگی باقی می ماند و گاهی اوقات باعث چسبندگی می شود؛ اگر چه با جراحی پلاستیکی تا حدودی درمان محقق می شود و فرد را تا حدودی به شرایط مان نزدیک می کنیم ولی مهمترین مسأله همان پیشگیری است. بعد از سوختگی بشیمیایی و ناله کردن تأثیری ندارد.

